

Vergaderjaar 1993–1994 Nr. 83e

22 899

Wijziging van de Ziektewet, het Burgerlijk Wetboek en enkele andere wetten, alsmede het treffen van een regeling voor het overheidspersoneel, in verband met terugdringing van het ziekteverzuim (Wet terugdringing ziekteverzuim)

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 10 december 1993

Na kennisneming van de nadere memorie van antwoord restten de commissie nog de volgende vragen en opmerkingen.

De leden van de fractie van **D66** vroegen of de regering bekend is met het bericht dat het rapport van het Hugo Sinzheimer Instituut, dat volgens de memorie van antwoord bij dit wetsvoorstel in november aan de leden van de Eerste Kamer en Tweede Kamer zou worden aangeboden, al sinds september in concept op het ministerie ligt. Is dat bericht waar?

Is het bericht waar dat een aantal concluderende aanbevelingen voor verbetering van de malusregeling na een tussentijdse rapportage aan de regering door of op last van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid zijn geschrapt?

Mag het bovengenoemd Instituut zijn eigen onderzoeksresultaten publiceren?

Zoniet, welke rechtvaardiging wordt daarvoor gegeven?

Tot slot wilden de leden vernemen wanneer de regering haar toezegging conform de memorie van antwoord TZ gestand doet.

De leden van de fracties van **CDA, VVD, GroenLinks** en **GPV** sloten zich bij deze vragen aan.

De leden van de **PvdA**-fractie waren het kabinet erkentelijk voor de meer uitvoerige beantwoording van hun vragen in de nadere memorie van antwoord, vergeleken met de eerdere memorie van antwoord.

Indien de door het kabinet met grote stelligheid neergeschreven interpretatie van de second-opinionartikelen de enig juiste is, is inderdaad een groot deel van Olbers' kritiek ondervangen.

Zij bleven het overigens vreemd vinden dat het betreffende second opinion bij 39c zo geformuleerd is dat gerenommeerde juristen (van Ettekoven, Kooyman) ervan uitgingen dat hier slechts een bevoegdheid en geen rechtsplicht van de bedrijfsverenigingen geformuleerd is.

¹ Samenstelling:

Van Gijzen (CDA), Van der Meulen (CDA), (voorzitter), Rongen (CDA), Jaarsma-Buijserd (PvdA), Van de Zandschulp (PvdA), Gelderblom-Lankhout (D66), Soetenhorst-de Savornin Lohman (D66), Heijmans (VVD), Van Leeuwen-Schut (VVD), Bolding (GroenLinks), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

In een poging om onduidelijkheden of interpretatietwisten te elimineren, stelden zij in dit eindverslag nog enkele wettetechnische vragen. Eerst twee nadere vragen over de kabinetsreactie op het artikel van Van Ettekoven (VII mogelijke procedures):

1. ad e: overeenstemming is er over het feit dat de werkgever hier belanghebbende is. Van Ettekoven merkt echter op dat de uitoefening van dit beroepsrecht door de werkgever op privacyproblemen stuit en verwijst hierbij naar een brief van de Minister van Justitie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer van 16 juni 1993. Graag ontvangen deze leden een reactie hierop.

2. ad h: ook hier is het belang van de werkgever buiten kijf. In artikel 73 ZW (nieuw) worden de gronden waarop een voor beroep vatbare beslissing (naar zij veronderstelden: limitatief) opgesomd. Bij die opsomming ontbreken opvallend beslissingen omtrent artikel 39d. Zou artikel 39d niet vermeld moeten worden in artikel 73 lid 1 onder d (nieuw)?

Olbers constateert in een voetnoot bij zijn artikel in Sociaal Recht 1993, nr. 10/11, dat artikel 44, lid 1f (nieuw) ten onrechte verwijst naar artikel 38 lid 2 (werkgeversvoorschrift), waar kennelijk artikel 38 lid 1 (werknemersvoorschrift) bedoeld is.

J.J.A. Kooyman (Sociaal Recht 1993, nr. 10/11) constateert dat artikel 29 lid 2 het (gewone) ziekingeld uitkeert over «iedere dag van ongeschiktheid tot werken, doch niet over de zaterdagen en zondagen». Artikel 29a lid 2 keert echter het ziekingeld in verband met de bevalling niet over «iedere dag» (de zaterdag en zondag worden hier niet uitgezonderd!). Kooyman noemt dit «een slordigheid die de premiebetaler wel geld kost.»

Kooyman kritiseert eveneens de redactie van artikel 29a lid 3. De bedoeling van de indiensters van dit amendement was dat ziekingeld verstrekt zal worden vanaf de eerste dag van haar ongeschiktheid tot werken. Nu de formulering «vanaf de eerste dag» ontbreekt, neemt Kooyman (misschien wat vergezocht?, volgens leden van de PvdA-fractie) aan dat het hier gaat om het «gewone» ziekingeld (artikel 29), met inachtneming van de loondoorbetalingsverplichting van de werkgever gedurende de eerste 2/6 weken. Een tekst die niet voor tweërlei uitleg vatbaar is, is hier dan wel vereist. De leden van de D66-fractie sloten zich aan bij de laatste vraag.

De leden van de PvdA-fractie verzochten het kabinet nader in te gaan op bovenstaande veronderstelde wettechnische onduidelijkheden of omissies en eventuele wijzigingen aan te kondigen.

Vertrouwende dat bovenstaande vragen tijdig zullen worden beantwoord, acht de commissie de openbare beraadslaging over het onderhavige wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Van der Meulen

De wnd. griffier van de commissie,
Nieuwenhuizen